

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Financiën

datum 4 november 2009

Betreffende wetsvoorstel:

31930 Wijziging van de Successiewet 1956 en enige andere belastingwetten (vereenvoudiging bedrijfsopvolgingsregeling en herziening tariefstructuur in de Successiewet 1956, alsmede introductie van een regeling voor afgezonderd particulier vermogen in de Wet inkomstenbelasting 2001 en de Successiewet 1956)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 3 november 2009 aangenomen door de Tweede Kamer. PvdA, GroenLinks, D66, ChristenUnie, SGP, CDA en de PVV stemden voor.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel I

46 (Koser Kaya)

De voorgestelde wijziging houdt in dat personen die voorafgaand aan het tijdstip van het overlijden of de schenking gedurende een onafgebroken periode van vijf kalenderjaren een gezamenlijke huishouding hebben gevoerd geen samenlevingscontract met een wederzijdse zorgverplichting hoeven te sluiten om aangemerkt te worden als partners. De gezamenlijke huishouding dient te blijken uit de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens of een daarmee vergelijkbare buitenlandse administratie.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, VVD en het lid Verdonk

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 3 november 2009

blad 2

Artikel I

57 (Omtzigt c.s.)

Op grond van de voorgestelde wijziging van artikel 32, eerste lid, onder 4°, van de Successiewet 1956 komen zieke of gehandicapte kinderen die grotendeels op kosten van de overledene werden onderhouden in aanmerking voor een specifieke vrijstelling van € 57 000 in plaats van de voor andere kinderen geldende vrijstelling van € 19 000.

De kosten van dit amendement bedragen 1 miljoen euro. In dekking wordt voorzien in het amendement ingediend onder nummer 56.

Aangenomen. Voor: PvdA, GroenLinks, PvdD, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA, PVV en het lid Verdonk

Artikel I

34 → **58** (Cramer c.s.)

Op grond van de voorgestelde wijziging wordt de belastingheffing in de opgaande lijn gematigd, door ouders wel in tariefgroep 2 te laten vallen, maar een vrijstelling van € 45.000,- te verlenen. Dit ligt dicht in de buurt van de huidige vrijstelling die ouders genieten. De kosten van dit amendement bedragen 7 miljoen euro. Voor de dekking wordt verwezen naar het amendement ingediend onder nr. 56

Aangenomen. Voor: PvdA, GroenLinks, PvdD, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA en het lid Verdonk

Artikel XII

66 (Tang)

Dit amendement strekt ertoe de defiscalisering als bedoeld in artikel 5.4 van de Wet op de inkomstenbelasting 2001 mede van toepassing te laten zijn op de persoon die een gemeenschappelijke huishouding heeft gevoerd als bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Successiewet 1956 en de nalatenschap vóór 1 januari 2012 is overleden. Immers, de aldaar bedoelde samenwonende partner van de erflater heeft geen rekening kunnen houden met de invoering van artikel 1a, vierde, vijfde en zesde lid, van de Successiewet 1956.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA en het lid Verdonk

Artikel I

54 → **68** (Cramer)

Dit amendement strekt ertoe op een doeltreffende manier een oplossing te bieden voor alle problemen die zijn geconstateerd door de KNB met betrekking tot het voorgestelde artikel 10 van de Successiewet 1956 (hierna: SW). Ook in de literatuur (zie onder meer NTFR 2009/1871, NTFR 2009/2006, NTFR 2009/2104, WPNR 2009/6802 en FBN 2009/38) en door de NOB (brief van 4 september 2009) is forse kritiek geuit op bepaalde onderdelen van de voorgestelde regeling.

Het in dit amendement voorgestelde artikel 10, vijfde lid, SW wil buiten iedere discussie stellen dat artikel 10 niet van toepassing is bij een verdeling waarbij een schuld wegens overbedeling ontstaat, indien tegenover deze schuld volle eigendom wordt verkregen en de nominale schuld niet groter is dan de waarde van de overbedeling. Voor alle duidelijkheid

datum 3 november 2009

blad 3

wordt opgemerkt, dat ook de rente die over deze schuld wordt bijgeschreven niet onder artikel 10 wordt gebracht. Wel wordt gewezen op mogelijke toepassing van artikel 9 indien en voor zover over de schuld een rente wordt bijgeschreven die hoger is dan 6% samengesteld. De verdeling dient in volle eigendom plaats te vinden. Indien er een verdeling heeft plaatsgevonden in de verhouding blote eigendom/vruchtgebruik, waarbij de erflater een vruchtgebruik heeft verkregen en de overbedelingsschuld is schuldig gebleven, is volle eigendom omgezet in vruchtgebruik en is daardoor bij diens overlijden artikel 10 van toepassing. Indien sprake is van een partiële verdeling en op grond van een testament ten aanzien van de onverdeelde goederen een vruchtgebruik wordt verkregen, is artikel 10 eveneens van toepassing voor zover de erflater zijn erfdeel, en voor dat deel dus volle eigendom, heeft omgezet in een vruchtgebruik. Dit is anders bij een klassiek vruchtgebruiktestament, waarbij de kinderen als erfgenamen zijn aangewezen en de langstlevende ouder het recht van vruchtgebruik gelegateerd heeft gekregen. In dat geval zet de langstlevende geen eigen vermogen om in een vruchtgebruik, omdat de langstlevende niet als erfgenaam een erfdeel heeft verkregen dat bij een verdeling wordt omgezet in een vruchtgebruik. Het eerste lid van artikel 10 is dan niet van toepassing.

Ter toelichting enige voorbeelden.

Voorbeeld 1

Vader overlijdt. Zijn twee kinderen A en B zijn ieder voor de helft erfgenaam. De nalatenschap bestaat uit een woning met een waarde van 1000. Bij de verdeling van de nalatenschap wordt de woning toegedeeld aan A, die daartegenover een overbedelingsschuld krijgt aan B van 500. Dit bedrag blijft A schuldig aan B. Bij het overlijden van A wordt het schuldig gebleven bedrag niet op grond van artikel 10 in de heffing van erfbelasting betrokken. Hetzelfde geldt voor de eventueel op de schuld bijgeschreven rente.

Voorbeeld 2

Vader en moeder zijn gehuwd en hebben één kind. Vader overlijdt. Zijn nalatenschap bedraagt 1000. Vader heeft een testament gemaakt waarbij de wettelijke verdeling is uitgeschakeld. Moeder en kind zijn erfgenamen voor gelijke delen. Bij de verdeling van de nalatenschap worden de goederen van de nalatenschap voor 70% toegedeeld aan moeder en voor 30% aan het kind. Moeder wordt overbedeeld voor een waarde van 200. Voor dit bedrag ontstaat een schuld van moeder aan het kind. Dit bedrag wordt schuldig gebleven. Nu dit bedrag gelijk is aan de waarde waarvoor de echtgenote is overbedeeld, is artikel 10 hierop niet van toepassing. Hetzelfde geldt voor de eventueel op de schuld bijgeschreven rente. De situatie wordt niet anders indien de erfstelling van moeder bijvoorbeeld 1% bedraagt en zij alle goederen uit de nalatenschap krijgt toebedeeld.

Voorbeeld 3

Vader en moeder zijn gehuwd en hebben één kind. Vader overlijdt. Zijn nalatenschap bedraagt 1000. Vader heeft een testament gemaakt waarbij de wettelijke verdeling is uitgeschakeld. Moeder en kind zijn erfgenamen voor gelijke delen. Zij verdelen de nalatenschap waarbij moeder alle goederen van de nalatenschap krijgt. Daartegenover erkent moeder aan het kind een bedrag schuldig opeisbaar bij het overlijden van haarzelf, zodanig dat de contante waarde van die schuld aan het kind 500 is. Stel dat de contante waarde van de schuld 40% is. Dan is de nominale schuld als moeder overlijdt $100/40$ *

datum 3 november 2009

blad 4

500 is 1250. In dat geval wordt bij het overlijden van moeder artikel 10 toegepast voor 1250 -/- 500 (de «normale» nominale waarde van de schuld) is 750.

Voorbeeld 4

Vader en moeder zijn gehuwd en hebben één kind. Vader overlijdt. Zijn nalatenschap bedraagt 1000. Vader heeft een testament gemaakt waarbij de wettelijke verdeling is uitgeschakeld. Moeder en kind zijn erfgenamen voor gelijke delen. Zij verdelen de nalatenschap zodanig dat moeder het vruchtgebruik van de nalatenschap krijgt en het kind de blote eigendom van de nalatenschap. Hierbij zet moeder haar erfdeel van 500 om in een vruchtgebruik. Op deze verdeling ziet de uitzondering van het vijfde lid niet, omdat moeder voor de omvang van haar erfdeel volle eigendom heeft omgezet in een genotsrecht. Indien moeder overlijdt, is bij het kind artikel 10 van toepassing op de waarde van het erfdeel van moeder, dus 500 (ervan uitgaande dat de waarde van de goederen waarop het vruchtgebruik is gevestigd gelijk is gebleven). Indien moeder voor 1% erfgenaam zou zijn, dan ziet artikel 10 ten aanzien van deze omzetting in vruchtgebruik bij het overlijden van moeder dus op deze 1%. Echter als gevolg van de verdeling in bloot eigendom en vruchtgebruik kan het zo zijn dat er ook een overbedeling plaatsvindt. Stel dat het vruchtgebruik een waarde heeft van 70% en de blote eigendom een waarde heeft van 30%. Uitgaande van de erfstelling van 50% – 50% heeft het vruchtgebruik dus een waarde van 700 en het blote eigendom een waarde van 300. De langstlevende wordt dan voor 200 overbedeeld, maar dit is geen schuld die ziet op de verdeling van volle eigendom, zodat de uitzondering van het vijfde lid daar niet op ziet. Dit is vanuit het gezichtspunt van artikel 10 ook juist. Uitgangspunt is dat moeder 500 in volle eigendom heeft geërfd van vader en dat deze 500, samen met het vermogen dat moeder al had voordat vader overleed, stel 800, bij haar overlijden ook moet vererven. Door het overlijden van vader en de verdeling in bloot eigendom / vruchtgebruik, ziet het vermogen van moeder er bij leven als volgt uit: volle eigendom 800 + vruchtgebruik 700 -/- overbedelingsschuld 200 = 1300. Als moeder overlijdt, dan eindigt het vruchtgebruik van rechtswege. Hierdoor laat zij civielrechtelijk 600 na (800 eigen vermogen -/overbedelingsschuld van 200), terwijl dit 1300 zou moeten zijn. Artikel 10 is van toepassing op deze 700.

Voorbeeld 5

Vader en moeder zijn gehuwd en hebben één kind. Vader overlijdt. Zijn nalatenschap bedraagt 1000. Vader heeft een testament gemaakt waarbij de wettelijke verdeling is uitgeschakeld. Moeder en kind zijn erfgenamen voor gelijke delen. De nalatenschap wordt partieel verdeeld, waarbij 60% an de goederen van de nalatenschap worden toegedeeld aan moeder. Op de resterende 40% van de nalatenschap wordt ten behoeve van moeder een vruchtgebruik gevestigd. Het erfdeel van moeder in die 40% is 50%. Dit betekent dat moeder 20% in eigendom heeft en deze 20% omzet in een recht van vruchtgebruik. Voor zover de verdeling in bloot eigendom/vruchtgebruik leidt tot een schuld van moeder aan het kind, is op die schuld ook artikel 10 van toepassing, omdat de verdeling niet ziet op de verdeling van goederen in volle eigendom. Zie ook voorbeeld 4. Cijfermatig: Moeder en kind erven beiden 500. 60% van de goederen, met een waarde dus van 600, worden toegedeeld aan moeder. Op de resterende 40% wordt bloot eigendom / vruchtgebruik toegepast. Hierop is artikel 10 van toepassing. Immers moeder zet vol eigendom, haar helft in de resterende 40%, met een waarde van 200 om in een vruchtgebruik. Stel dat het vruchtgebruik een waarde heeft van 280 en de blote eigendom

datum 3 november 2009

blad 5

een waarde heeft van 120. Moeder heeft dan uiteindelijk 600 volle eigendom + 280 vruchtgebruik = 880, terwijl zij op grond van haar erfdeel recht had op 500. Zij krijgt dus een overbedelingsschuld van 380 aan het kind. De overbedelingsschuld ad 380 ziet voor 300 op de verkrijging van volle eigendom, zodat op deze schuld (en op de eventuele rente daarop) de uitzondering van het vijfde lid van artikel 10 van toepassing is. Voor 80 ziet deze schuld echter niet op de verkrijging van volle eigendom maar op vruchtgebruik, zodat op deze schuld (en de eventuele rente daarop) de uitzondering van het vijfde lid van artikel 10 niet van toepassing is. Indien moeder overlijdt, eindigt het vruchtgebruik van rechtswege en is de omvang van haar nalatenschap 220 (600 vol eigendom -/- 380 overbedelingsschuld). Artikel 10 moet dus, bij gelijkblijvende waarde, voor 280 van toepassing zijn en is dat ook.

De toepassing van het in het wetsvoorstel voorgestelde vijfde lid is gebonden aan een tweetal termijnen: de beslissing ten aanzien van de invulling van de verdeling moest worden genomen binnen de aangiftetermijn en de verdeling zelf moest plaatsvinden binnen twee jaar na overlijden van de erflater. Vanuit de notariële praktijk is aangegeven dat deze termijnen als knellend worden ervaren. In dit amendement wordt hieraan gehoor gegeven door de termijnen niet op te nemen in het hierbij nieuw voorgestelde vijfde lid. De komende jaren kan gemonitord worden of het ontbreken van deze termijnen tot problemen voor de Belastingdienst leidt. Ook in het periodieke overleg tussen de KNB en de Belastingdienst kan dit onderwerp op de agenda worden gezet. Door het vervallen van de termijnen kan het overgangsrecht voor nalatenschappen die zijn opge gevallen vóór 1 januari 2010, dat is opgenomen in artikel XII, zesde lid, eveneens vervallen.

Met de aanpassing van het zevende lid wordt buiten twijfel gesteld dat de schuldigerkenning op basis van een in Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek opgenomen wilsrecht, zoals de legitieme vordering, voor de toepassing van artikel 10 niet als een rechtshandeling wordt aangemerkt. Indien op deze schuld rente wordt berekend, dan valt deze rente ook buiten artikel 10.

In het verlengde van het voorgaande strekt het door de regering voorgestelde negende lid ertoe om duidelijk te maken dat artikel 10 SW van toepassing is in situaties waarbij twijfel kan bestaan of het eerste lid van toepassing is, maar waarbij duidelijk is dat de situatie naar doel en strekking wel onder artikel 10 zou moeten vallen. Het betreft situaties waarin op grond van een testament een niet direct opeisbare schuld ontstaat, waarvan de nominale waarde hoger is dan de waarde van de verkrijging van de schuldenaar, voordat daarop de contante waarde van de schuld in mindering is gebracht. Voor zover de nominale schuld de vorenbedoelde waarde van de verkrijging niet te boven gaat, wordt het vermogen van de schuldenaar bij diens overlijden niet verkleind.

Ter illustratie dienen de volgende voorbeelden.

Voorbeeld 1

Een opa met een nalatenschap van € 200 000 legateert een geldsom van € 19 000 (of van bijvoorbeeld € 100 000) aan zijn kleinkind, eerst opeisbaar bij het overlijden van het kind van opa. Het kind is enig erfgenaam. Aangezien het nominale bedrag van het legaat (de schuld) de waarde van hetgeen het kind krachtens erfrecht heeft verkregen van opa (de waarde van de schuld zelf buiten beschouwing gelaten) niet te boven gaat, is artikel 10 niet van toepassing. Uitgaande van dezelfde bedragen geldt hetzelfde wanneer

datum 3 november 2009

blad 6

bijvoorbeeld vader een geldsom legateert aan zijn kind, eerst opeisbaar bij overlijden van de echtgenoot van vader.

Voorbeeld 2

Een opa met een nalatenschap van € 200 000 legateert een geldsom van € 100 000 aan zijn kleinkind, eerst opeisbaar bij het overlijden van het kind van opa. Het kind is enig erfgenaam. De nalatenschap van opa bestaat voor het volledige bedrag van € 200 000 uit een boot. Aangezien het nominale bedrag van het legaat (de schuld) de waarde van hetgeen het kind krachtens erfrecht heeft verkregen van opa niet te boven gaat, is artikel 10 niet van toepassing. Uitgaande van dezelfde bedragen geldt hetzelfde wanneer bijvoorbeeld vader een geldsom legateert aan zijn kind, eerst opeisbaar bij overlijden van de echtgenoot van vader.

Voorbeeld 3

Een opa met een nalatenschap van € 200 000 legateert een geldsom van € 1 000 000 aan zijn kleinkind, eerst opeisbaar bij het overlijden van het kind van opa. Het kind is enig erfgenaam. Aangezien het nominale bedrag van het legaat (de schuld) de waarde van hetgeen het kind krachtens erfrecht heeft verkregen van opa met € 800 000 te boven gaat, is artikel 10 van toepassing voor € 800 000. Anders dan het voorgestelde artikel 10, negende lid, bij de derde nota van wijziging, wordt met dit amendement bereikt dat het voor de toepassing van artikel 10 niet uitmaakt of de goederen die zijn gelegateerd tot de nalatenschap van de erflater behoorden. Voor zover de persoon ten laste van wie de schuld op grond van een uiterste wil komt, uit de nalatenschap van degene die de uiterste wil heeft opgesteld, een waarde verkrijgt (vóór aftrek van de contante waarde van die schuld), die hoger is dan de nominale waarde van de schuld, wordt het vermogen van de schuldenaar niet verkleind op een wijze die artikel 10 wenst te bestrijden. De voorgestelde wijziging van het negende lid ziet daarop.

Met algemene stemmen aangenomen

Diverse artikelen

50 → 75 (Van Dijck)

Dit amendement wordt gewijzigd in verband met een wetstechnische aanpassing. Indien het bedrag van de verschuldigde belasting groter is dan de verkrijging na aftrek van het aandeel in de verkregen woning, en het vruchtgebruik van deze woning door een ander dan de betreffende erfgenaam is verkregen (doorgaans de weduwe of weduwnaar van erflater) is er reden voor de betaling van de belasting een uitstelregeling te treffen. Voor het gedeelte van de verkrijging dat bestaat uit de blote eigendom van een woning wordt op verzoek een conserverende aanslag opgelegd waarvoor op grond van bepalingen uit de Invorderingswet 1990 uitstel zal gelden. De woning dient bij de vruchtgebruiker een eigen woning in de zin van de Wet inkomstenbelasting 2001 te vormen. De bepaling zal in de praktijk het meest tegemoet komen aan kinderen die van hun eerststervende ouder erven, indien de nalatenschap alleen een eigen woning bevat. De langstlevende ouder heeft dan immers vaak het recht van vruchtgebruik van de woning, terwijl er geen vermogen wordt verkregen waarmee de belasting kan worden voldaan. Onder vruchtgebruik wordt op grond van artikel 18 van de Successiewet overigens mede verstaan een recht van gebruik en bewoning. Het is denkbaar dat een verkrijging zowel ondernemingsvermogen als de blote eigendom van een woning omvat. Onderhavige regeling en de bedrijfsopvolgingsregeling

datum 3 november 2009

blad 7

van hoofdstuk IIIA lopen dan gelijk op. Het derde lid bevat een rekenvoorschrift waardoor in een dergelijk geval voor de toerekening van de belasting aan de diverse onderdelen van de verkrijging, het ondernemingsvermogen de top van de verkrijging vormt, direct gevolgd door de eigen woning. Het kan zich derhalve voordoen dat er ter zake van één nalatenschap zowel een gewone aanslag als een conserverende aanslag over 10% van het ondernemingsvermogen (na de voorwaardelijke vrijstelling) als een conserverende aanslag over de bloot-eigendom van een eigen woning, wordt opgelegd. Voor de berekening van de erfbelasting over de geconserveerde waarde van de blote eigendom, wordt dan – bij fictie – aangenomen dat geen ondernemingsvermogen is verkregen, anders gezegd dat het ondernemingsvermogen een waarde heeft van nihil.

Voorbeeld

De nalatenschap van erflater A bestaat uit een eigen woning met een bloot-eigendomswaarde van € 200 000, een onderneming met een waarde van € 150 000 en € 10 000 overig vermogen. Echtgenoot B verkrijgt het vruchtgebruik van A's eigen woning. Kind C is enig erfgenaam en tevens bedrijfsopvolger. De niet voorwaardelijk vrijgestelde verkrijging van C na toepassing van de bedrijfsopvolgingsregeling bedraagt € 225 000 (bloot-eigendom van de eigen woning + 10% van het ondernemingsvermogen + overig vermogen). De erfbelasting hierover bedraagt € 28 700. Het belaste deel van het ondernemingsvermogen van € 15 000 vormt de top van de verkrijging, zodat de conserverende aanslag daarover € 3 000 bedraagt. Het overig vermogen bevindt zich aan de voet van de verkrijging, zodat daarover € 1 000 erfbelasting verschuldigd is. De erfbelasting over de verkrijging van de eigen woning bedraagt dan 24 700. Het deel van de belasting dat meer bedraagt dan het verkregen overig vermogen van € 10 000, derhalve € 14 700, wordt op verzoek van C begrepen in een conserverende aanslag.

De bepaling van het eerste lid ziet op zogenoemde vruchtgebruiktestamenten. In geval van een wettelijke verdeling of een testament met een ouderlijke boedelverdeling verkrijgt de echtgenoot doorgaans alle goederen van de nalatenschap en de kinderen een onderbedelingsvordering. Naar de letter verkrijgen de kinderen dan geen woning, zodat dit artikel niet op hen van toepassing zou zijn. Omdat deze onderbedelingsvordering meestal niet opeisbaar is tot het overlijden van de langstlevende partner, bevinden de kinderen zich materieel in een vergelijkbare positie als kinderen die de bloot-eigendom van een eigen woning verkrijgen. Daarom bevat het voorgestelde vierde lid een bepaling waardoor dit artikel op het deel van de verkregen onderbedelingsvordering dat is toe te rekenen aan de eigen woning, eveneens van toepassing is.

In artikel 25, twintigste lid, van de Invorderingswet 1990 wordt geregeld dat uitstel van betaling mogelijk is voor de erfbelasting ter zake van de geconserveerde waarde. Dit is een rentedragend uitstel. Het uitstel van betaling wordt alleen verleend voorzover de belastingschuldige geacht wordt over onvoldoende middelen te beschikken om zonder uitstel de belasting te voldoen. Gedurende het uitstel van betaling dient de belastingschuldige zekerheid te stellen. Dit is conform de uitstelfaciliteiten van bijvoorbeeld artikel 25, veertiende, zestiende en achttiende lid, van de Invorderingswet 1990. Het uitstel van betaling wordt beëindigd ingeval de woning niet langer een eigen woning in de zin van de inkomstenbelasting is voor de vruchtgebruiker, bijvoorbeeld doordat de woning wordt verkocht of de vruchtgebruiker overlijdt. Het uitstel eindigt ook wanneer de bloot eigenaar failliet wordt verklaard of wanneer hij de blote eigendom vervreemdt.

datum 3 november 2009

blad 8

De belastingderving van deze maatregel is geraamd op nihil met een eerstejaarseffect van € 1 miljoen.

De uitvoeringskosten zijn geraamd op 0,5 miljoen euro voor aanpassing van de automatiseringssystemen. De invoering is niet mogelijk per 1 januari 2010. Invoering zou mogelijk zijn per 1 januari 2011. Om die reden is in de inwerkingtredingsbepaling voorzien in inwerkingtreding met ingang van 1 januari 2011.

Deze maatregel veroorzaakt een stijging van administratieve lasten voor burgers, doordat er een verzoek ingediend moet worden en hierbij de vermogenspositie duidelijk gemaakt moet worden.

Met algemene stemmen aangenomen

Artikel I en artikel XII

33 → 53 → **79** (Cramer c.s.)

Dit amendement wordt gewijzigd in verband met een wetgevingstechnische aanpassing. Anders dan voor de huidige regeling het geval is, wordt voorgesteld de omvang van voorwaardelijke vrijstelling voor de verkrijging van ondernemingsvermogen deels af te laten hangen van de omvang van de objectieve onderneming (in de BV) waarop de verkrijging betrekking heeft. Indien de waarde van de achterliggende objectieve onderneming (in de BV) het bedrag van € 1 000 000 niet te boven gaat, wordt de verkrijging van de verkrijger voor 100 percent voorwaardelijk vrijgesteld. Indien de waarde van de achterliggende objectieve onderneming het bedrag van € 1 000 000 wel te boven gaat, wordt 100 percent van de verkrijging vrijgesteld voor zover die betrekking heeft op de achterliggende waarde van de objectieve onderneming tot een bedrag van € 1 000 000 en wordt het meerdere voor 83 percent voorwaardelijk vrijgesteld.

De grens van € 1 000 000 tot waar een volledige voorwaardelijke vrijstelling wordt verleend, moet dus worden beoordeeld vanuit de waarde van de objectieve onderneming waarop de verkrijging betrekking heeft en niet vanuit de omvang van de verkrijging. Dit betekent dat als twee verkrijgers beiden de helft van een objectieve onderneming verkrijgen met een waarde van € 2 000 000 zij niet hun gehele verkrijging voorwaardelijk vrijgesteld zien. Zij verkrijgen ieder de 100 percent vrijstelling voor een bedrag van € 750 000 en de 83 percent voor hun resterende verkrijging.

De waarde van de objectieve onderneming moet worden beoordeeld vanuit de positie van de erflater of schenker. Dit betekent dat ook rekening wordt gehouden met eventueel door de schenker of erflater buitenvennootschappelijk gehouden ondernemingsvermogen, welk vermogen overigens tot zijn subjectieve onderneming in de zin van artikel 3.2 Wet inkomstenbelasting 2001 behoort, maar ook met eventuele ter beschikking gestelde onroerende zaken in de zin van artikel 3.92 Wet inkomstenbelasting 2001. De slotzin van het voorgestelde eerste lid voorziet erin dat bij ministeriële regeling te regelen. In geval van een aanmerkelijk belang van minder dan 100%, is ook de waarde van de objectieve onderneming die door de vennootschap wordt gedreven het uitgangspunt, en niet het deel van de waarde van de objectieve onderneming die in de aandelen wordt gerepresenteerd. Betreft het een BV met een objectieve onderneming met een waarde van € 2 000 000 en wordt een aanmerkelijkbelangpakket van 50% geschonken, met een waarde van € 1 000 000 dus, dan is op $€ 1 000 000 / € 2 000 000 * € 1 000 000 = € 500 000$ de 100%-vrijstelling van toepassing en is op het resterende gedeelte van de verkrijging ad € 500

datum 3 november 2009

blad 9

000 de 83%-vrijstelling van toepassing. Bij de ministeriële regeling zal ook worden geregeld wat in situaties van een aanmerkelijk belang een "objectieve onderneming" is. De vrijstelling van 1 000 000 is verder een zogenoemde voetvrijstelling en geen drempelvrijstelling, waarmee schokeffecten ten aanzien van de toepassing van de vrijstelling worden voorkomen.

Voorgesteld wordt daartoe om de voorwaardelijke vrijstelling voor ondernemingsvermogen verkregen in het kader van een bedrijfsopvolging van 90 percent naar 100 percent te verhogen voor zover de waarde van de objectieve onderneming (in de BV en inclusief het ter beschikking gestelde vermogen in de zin van artikel 3.92 Wet inkomstenbelasting 2001) waarop de verkrijging betrekking heeft, niet groter is dan € 1 000 000, onder gelijktijdige verlaging van het vrijstellingspercentage van 90 naar 83 voor het resterende deel van de verkrijging. De voorwaardelijke vrijstelling voor het verschil tussen de hogere liquidatiewaarde en de lagere waarde going concern blijft bestaan. De nieuw voorgestelde 100 percent vrijstelling heeft op die vrijstelling geen invloed, in die zin dat in een dergelijk geval de toets aan de grens van € 1 000 000 plaatsvindt naar die lagere waarde going concern.

De budgettaire effecten van het totale amendement zijn geraamd op nihil.

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, PvdD, ChristenUnie, SGP en het CDA

Artikel I en artikel II

59 → **82** (Omtzigt en Cramer)

Dit amendement regelt de mogelijkheid voor ouders om hun kinderen voor hun 25e verjaardag eenmalig een verhoogde gift te doen van maximaal € 50 000. Zo'n gift is dan vrijgesteld van schenkbelasting. De € 50 000 dient aangewend te worden voor de aankoop van een eigen woning of voor het betalen van de kosten van een studie of opleiding voor een beroep van minimaal € 20 000 per jaar.

Op grond van het in dit amendement voorgestelde artikel 33, eerste lid, onder 5°, van de Successiewet 1956 geldt voor schenkingen van de ouders aan kinderen een vrijstelling van € 5000. Voor schenkingen van ouders aan kinderen in de leeftijd van 18 tot en met 34 jaar geldt een eenmalige (verhoogde) vrijstelling van € 24 000. Om toepassing van deze verhoogde vrijstelling dient verzocht te worden bij de aangifte. De verhoogde vrijstelling kan eenmalig verder worden verhoogd tot € 50 000, indien de schenking is gedaan ter zake van de aankoop van een eigen woning van het kind dan wel wordt gebruikt voor een studie of beroepsopleiding van dat kind waarvan de kosten hoger zijn dan € 20 000 per jaar. In beide gevallen zal bij ministeriële regeling de voorwaarde worden gesteld dat die bestemming in een notariële akte is vastgelegd. Meer specifiek: voor de woning geldt dat bij de levering van het onroerend goed in de akte van levering moet worden opgenomen dat het geschonken bedrag moet worden gebruikt voor het betalen van (een gedeelte van) de koopsom

Daarnaast wordt in het in dit amendement voorgestelde artikel 33, eerste lid, onder 6°, van de Successiewet 1956 een tijdelijke regeling getroffen voor kinderen die ter zake van een schenking die voor 1 januari 2010 heeft plaatsgevonden reeds gebruik hebben gemaakt van de verhoogde eenmalige vrijstelling van (in cijfers 2009) € 22 760, die tot 1 januari 2010 gold, en dus geen gebruik meer kunnen maken van de met ingang van 1 januari 2010 in artikel 33, eerste lid, onder 5°, van de Successiewet 1956 opgenomen vrijstelling. Deze kinderen kunnen tot het bereiken van de 35-jarige leeftijd in aanmerking

datum 3 november 2009

blad 10

komen voor een aanvullende eenmalige vrijstelling van € 26 000, indien de schenking gebruikt wordt voor de aankoop van een eigen woning en bij de aangifte een beroep wordt gedaan op de vrijstelling. Deze aanvullende regeling kan per 1 januari 2027 vervallen. Na 31 december 2026 kunnen er immers geen kinderen meer zijn die jonger zijn dan 35 jaar en die voor 1 januari 2010 gebruik hebben gemaakt van de verhoogde vrijstelling zoals die gold tot en met 31 december 2009 (en dus voor 1 januari 2010 de 18-jarige leeftijd hebben bereikt).

De voorgestelde wijziging van artikel 35a van de Successiewet 1956 zorgt ervoor dat het in artikel 33, eerste lid, onder 6°, van die wet genoemde bedrag van € 26 000 in verband met de inflatie wordt gecorrigeerd.

Met de in onderdeel III opgenomen wijziging wordt geregeld dat de verhoogde vrijstelling van het recht van schenking van ouder aan kinderen in verband met een schenking die is gedaan ter zake van de verwerving van een eigen woning, in mindering komt op de maximale eigenwoningsschuld, bedoeld in artikel 3.119a, eerste lid, van de Wet IB 2001. Hierdoor wordt er geen hypotheekrenteaftrek genoten, voor zover een hogere schuld is aangegaan dan het verschil tussen enerzijds de kosten ter verwerving van de eigen woning, verminderd met de eventuele eigenwoningreserve, en anderzijds het bedrag waarvoor de ouders gebruik hebben gemaakt van de verhoogde vrijstelling van schenking aan kinderen, bedoeld in artikel 33, eerste lid, onder 5° en 6°, van de Successiewet 1956, verband houdend met de verwerving van de eigen woning.

Aangenomen. Voor: PvdA, GroenLinks, PvdD, VVD, ChristenUnie, SGP, CDA en het lid Verdonk

Artikel I en artikel VIII

56 → **83** (Cramer c.s.)

De eerste maatregel zorgt ervoor dat in artikel 19 van de Successiewet 1956 "stief" kinderen van samenwonende partners op dezelfde wijze worden behandeld als stiefkinderen van gehuwden. In het in dit amendement voorgestelde onderdeel b van het eerste lid van dit artikel wordt in dat kader een bepaling opgenomen die dezelfde strekking heeft als artikel 1.2, vijfde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001. In die bepaling wordt voor de bepaling van aanverwantschap de kwalificatie als partner gelijkgesteld met het huwelijk. Dit heeft tot gevolg dat kinderen van samenwonende partners worden aangemerkt als kind van de partner aan wie zij niet verwant zijn. Met de in dit amendement voorgestelde wijziging van artikel 19, eerste lid, onderdeel a, van de Successiewet 1956 wordt bereikt dat de kinderen van de ene ongehuwde partner aanverwant blijven aan de andere partner ingeval de gezamenlijke huishouding is beëindigd door het overlijden, evenals dat na de ontbinding van het huwelijk het geval is voor stiefkinderen. Met de toevoeging van artikel 19, derde lid, van de Successiewet 1956 wordt bewerkstelligd dat dit ook geldt ingeval de gezamenlijke huishouding reeds op een eerder moment - tegen de wil van de betrokkenen - is geëindigd, mits is voldaan aan de in het voorgestelde artikel 1a, zesde lid, van de Successiewet 1956 opgenomen voorwaarden en de in dat lid bedoelde personen uitsluitend als gevolg van het overlijden van een van hen niet langer als elkaars partner worden aangemerkt.

De kosten van dit amendement bedragen 10 miljoen euro.

De tweede maatregel verlaagt het omslagpunt tussen de eerste en tweede schijf in de voorgestelde tabel van artikel 24 Successiewet 1956 van € 125 000 naar € 118 000. Deze

datum 3 november 2009

blad 11

maatregel levert een besparing van € 11 miljoen op. Hiervan wordt 10 miljoen euro gebruikt als dekking van de eerste maatregel van dit amendement. 1 miljoen euro wordt gebruikt om de vrijstelling voor gehandicapte kinderen te verhogen.

De derde maatregel verhoogt de accijns op wijn. Hiertoe worden de accijnzen op wijn en tussenproducten met ingang van 1 februari 2010 verhoogd met 2,95%. Voor 1 februari is gekozen om problemen in de nasleep van de feestdagen te voorkomen. Deze verhoging levert extra inkomsten op ten hoogste van € 7 miljoen. Deze opbrengst wordt gebruikt om de belastingheffing in de opgaande lijn te matigen door ouders die erven een vrijstelling van € 45 000 te verlenen. Dit ligt in de buurt van de huidige vrijstelling die ouders genieten.

Aangenomen. Voor: PvdA, GroenLinks, PvdD, ChristenUnie, SGP en het CDA

Artikel I en artikel VIII

51 → 80 → **84** (Sap)

De voorgestelde wijziging in onderdeel I bewerkstelligt dat de in het wetsvoorstel opgenomen bepaling dat bloedverwanten in de rechte lijn niet elkaars partner kunnen zijn, niet van toepassing is voor bloedverwanten in de eerste graad, indien de bloedverwante-erflater in het jaar voorafgaand aan diens overlijden de andere bloedverwant heeft aangewezen als een begunstigde voor een zogenoemd mantelzorgcompliment (een uitkering voor mantelzorg als bedoeld in artikel 19a van de Wet maatschappelijke ondersteuning) en die andere bloedverwant die uitkering ook heeft genoten. De budgettaire derving van deze maatregel bedraagt maximaal € 5 miljoen.

De in dit amendement opgenomen maatregel wordt gedekt door een verhoging van de accijns op rooktabak. Uit de in dit amendement neergelegde regeling vloeit de verhoging voort van de accijnstarieven voor rooktabak met ingang van 1 maart 2010. De aanpassing van de tarieven zoals neergelegd in artikel 35 van de Wet op de accijns vindt plaats bij ministeriële regeling. De accijns voor een pakje rooktabak van de meest gevraagde prijsklasse van 47,5 gram wordt met 2,32 eurocent verhoogd.

De accijnsverhoging treedt in werking met ingang van 1 maart 2010, mede in verband met de maatregelen ter voorkoming van de voorraadvorming. Zo blijft een periode van twee maanden bestaan tussen de publicatiedatum van de nieuwe accijnstarieven en de daadwerkelijke ingangsdatum van deze tarieven. Dit betekent dat in 2010 een lagere opbrengst wordt behaald dan structureel in 2011 en latere jaren. De budgettaire opbrengst van deze maatregelen gezamenlijk wordt daarom geraamd op een eenmalige opbrengst van € 4,25 miljoen in 2010 en een structurele opbrengst van € 5,1 miljoen vanaf 2011.

Aangenomen. Voor: PvdA, GroenLinks, PvdD, ChristenUnie, SGP en het CDA

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel I

6 (Cramer)

Dit amendement regelt, dat de bedrijfsopvolgingsfaciliteit bij schenking ook op de aandeelhouders die een pakket van minder dan 5% bezitten, maar die meetrek aanmerkelijk belanghouder of fictief aanmerkelijk belanghouder zijn. Met de wijziging van

datum 3 november 2009

blad 12

de Successiewet zou deze mogelijkheid geschrapt worden. Dit zal met name de continuïteit van familiebedrijven raken, waarbij de aandelen vererfd zijn tot in opvolgende generaties.

Een meetrek of fictief aanmerkelijk belang ontstaat niet zomaar. Het is altijd gekoppeld aan het feit dat op enig moment er bij belastingplichtige of iemand uit zijn familiesfeer een pakket van ten minste 5% aanwezig is geweest. Het is dan ook duidelijk ingekaderd. Hiernaast worden meetrek en fictief aanmerkelijk belanghouders in de Inkomstenbelasting wél volledig gelijk behandeld als «reguliere» aanmerkelijk belanghouders. Er wordt dan ook een inconsistentie gecreëerd, wanneer er onderscheid ontstaat tussen de regeling in de Inkomstenbelasting en de regeling voor de bedrijfsopvolgingsfaciliteit in de Successiewet 1956.

Ingetrokken

Artikel I

19 (Remkes)

Op grond van de voorgestelde wijziging vervalt thans de aanscherping dat ANBI's uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het algemeen nut dienen te beogen. Dit heeft tot gevolg dat de in jurisprudentie ontwikkelde voorwaarde dat de werkzaamheden van de instelling voor ten minste vijftig percent het algemeen belang dienen voorlopig wordt gecontinueerd. Met het vervallen van de voorwaarden dat ANBI's uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het algemeen nut dienen te beogen vervalt ook de noodzaak alle ANBI's per 1 januari 2010 opnieuw te beoordelen en aan te wijzen. De recente wijzigingen zouden op deze wijze in de praktijk uit kunnen kristalliseren. De komende tijd kan dan gebruikt worden om wat meer fundamenteeler stil te staan bij de meest wenselijke vormgeving van een toekomst bestendige systematiek.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, VVD en het lid Verdonk

Artikel I

20 (Remkes)

Op grond van de voorgestelde wijziging van artikel 32, eerste lid, onder 4°, van de Successiewet 1956 komen de achterkleinkinderen in aanmerking voor dezelfde vrijstelling van de erfbelasting als de kleinkinderen. Aangezien voor de kleinkinderen en de achterkleinkinderen op grond van artikel 24, eerste lid, van de Successiewet 1956 ook dezelfde tarieven gelden, worden de achterkleinkinderen door deze wijziging voor de toepassing van de erf- en schenkbelasting gelijk behandeld als de kleinkinderen.

Vervallen

Artikel I

21 (Remkes)

Op grond van de voorgestelde wijziging vallen ouders, grootouders, overgrootouders etc. voor de toepassing van de erfbelasting in de tariefgroep I. Dat betekent dat bij het overlijden van de kinderen voor de ouders dezelfde tarieven van de erfbelasting gelden als bij het overlijden van de ouders voor de kinderen en bij het overlijden van de kleinkinderen/achterkleinkinderen voor de grootouders/overgrootouders dezelfde tarieven van de erfbelasting gelden als bij het overlijden van de grootouders/overgrootouders voor

datum 3 november 2009

blad 13

de kleinkinderen/achterkleinkinderen. Deze wijziging is meer in overeenstemming met de opvatting van de indiener over wat wel en niet maatschappelijk te rechtvaardigen en te verdedigen is.

Verworpen. Voor: PvdD, VVD en het lid Verdonk

Artikel I

22 (Remkes)

Op grond van de voorgestelde wijziging zal bij belaste verkrijgingen tot €125 000 in tariefgroep I schenkbelasting zijn verschuldigd naar een tarief van 5% (dan wel – voor afstammelingen in de tweede of verdere graad – 9%) in plaats van naar een tarief van 10% (dan wel – voor afstammelingen in de tweede of verdere graad – 18%).

Verworpen. Voor: PvdD, VVD en het lid Verdonk

Artikel I

23 (Remkes)

Op grond van de voorgestelde wijziging van artikel 32, eerste lid, onder 4°, van de Successiewet 1956 komen zieke of gehandicapte kinderen tot 23 jaar die grotendeels op kosten van de overledene werden onderhouden in aanmerking voor een specifieke vrijstelling die ten minste € 19 000 bedraagt. Voor de zieke of gehandicapte kinderen uit deze groep die jonger zijn dan 19 jaar bedraagt de vrijstelling meer dan € 19 000 en is dus gunstiger dan de algemene vrijstelling voor kinderen. De vrijstelling voor zieke of gehandicapte kinderen is – als dit hoger is dan € 19 000 – namelijk € 4 556 voor ieder jaar dat de verkrijger jonger is dan 23 jaar, met dien verstande dat een gedeelte van een jaar voor een vol jaar wordt gerekend. Door deze wijziging en de wijzigingen in het wetsvoorstel komen feitelijk alle zieke en gehandicapte kinderen in aanmerking voor een ruimere vrijstelling dan de vrijstelling, die in de huidige Successiewet 1956 geldt.

Vervallen

Artikel I

24 (Remkes)

Op grond van de voorgestelde wijziging zal voor belaste verkrijgingen door kleinkinderen en afstammelingen in de derde of verdere graad een opslag van 60% worden toegepast met betrekking tot het tarief van tariefgroep I in plaats van – zoals in het wetsvoorstel is opgenomen – een opslag van 80%.

Verworpen. Voor: PvdD, VVD en het lid Verdonk

Artikel I

25 (Remkes)

Met dit amendement wordt in de Successiewet 1956 een bepaling opgenomen die dezelfde strekking heeft als artikel 1.2, vijfde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001. In die bepaling wordt voor de bepaling van aanverwantschap de kwalificatie als partner gelijkgesteld met het huwelijk. Dit heeft tot gevolg dat kinderen van samenwonende partners worden aangemerkt als kind van de partner aan wie zij niet verwant zijn, zolang het partnerschap duurt.

Verworpen. Voor: PvdD, VVD, PVV en het lid Verdonk

datum 3 november 2009

blad 14

Artikel I

26 (Remkes)

In het voorgestelde artikel 1a, zesde lid, van de Successiewet 1956 is bepaald dat ongehuwden die partner waren ook nadat de gezamenlijke huishouding tegen de wil van de betrokkenen is geëindigd onder voorwaarden als partner kunnen blijven worden aangemerkt. Daarbij kan worden gedacht aan de situatie dat een van de partners in een verzorgingshuis moet worden opgenomen. In het wetsvoorstel wordt voorgesteld de voorwaarden daarvoor te bepalen bij ministeriële regeling. De wijziging in dit amendement strekt ertoe de voorwaarden te bepalen bij algemene maatregel van bestuur, zodat de uitgewerkte voorwaarden in de ministerraad worden besproken en vervolgens worden voorgelegd aan de Raad van State alvorens ingevoerd te worden. Tevens wordt voorgesteld de voordracht van die algemene maatregel van bestuur via een zogenoemde voorhangprocedure te laten verlopen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66, PvdD, VVD, SGP, PVV en het lid Verdonk

Artikel I

28 (Bashir)

Dit amendement wil de tariefsverlaging niet alleen bij grote erfenissen, maar bij iedereen laten neerslaan. Zo heeft iedereen er dus baat bij. Het stelt een gedeeltelijke terugdraaiing van de tariefsverlaging voor met betrekking tot het gedeelte van de belaste verkrijging vanaf € 125 000. In dat kader wordt de vaste verhouding tussen het tarief voor kinderen en het tarief voor afstammelingen in de tweede of verdere graad gewijzigd; om die reden zijn tevens twee extra kolommen opgenomen in de tarieftabel. Met de opbrengst van de tariefsverhoging wordt de vrijstelling van kinderen en kleinkinderen in de erfbelasting met € 41 000 verhoogd tot € 60 000. Het amendement is budgettair neutraal.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en de PvdD

Artikel I

29 (Remkes)

Op grond van dit amendement wordt de verkrijging van een partner volledig vrijgesteld van erfbelasting. Partners hebben vaak gedurende hun leven samen hun bezit opgebouwd. Het heffen van successierechten na het overlijden van één van de partners is naar het oordeel van de indiener ten principale onjuist. De successiewetgeving wordt aldus ook minder gecompliceerd.

Verworpen. Voor: PvdD, VVD en het lid Verdonk

Artikel I

30 (Remkes)

Dit amendement beoogt een tegenbewijsregeling te introduceren voor de waardering van woningen. Ingevolge het wetsvoorstel wordt de waarde van woningen in aanmerking genomen voor de WOZ waarde van het jaar waarin de woning wordt verkregen. De tegenbewijsregeling opent de mogelijkheid voor de verkrijger om aannemelijk te maken dat de waarde van de woning lager is dan de WOZ waarde. Als de verkrijger hierin slaagt wordt de woning in aanmerking genomen voor die lagere waarde.

Verworpen. Voor: D66, PvdD, VVD, PVV en het lid Verdonk

datum 3 november 2009

blad 15

Artikel I

32 (Remkes)

Met dit amendement wordt in artikel 19 van de Successiewet 1956 geregeld dat «stief»kinderen van samenwonende partners op dezelfde wijze worden behandeld als stiefkinderen van gehuwden. In het in dit amendement voorgestelde onderdeel b van het eerste lid van dit artikel wordt in dat kader een bepaling opgenomen die dezelfde strekking heeft als artikel 1.2, vijfde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001. In die bepaling wordt voor de bepaling van aanverwantschap de kwalificatie als partner gelijkgesteld met het huwelijk. Dit heeft tot gevolg dat kinderen van samenwonende partners worden aangemerkt als kind van de partner aan wie zij niet verwant zijn. Met de in dit amendement voorgestelde wijziging van artikel 19, eerste lid, onderdeel a, van de Successiewet 1956 wordt bereikt dat de kinderen van de ene ongehuwde partner aanverwant blijven aan de andere partner ingeval de gezamenlijke huishouding is beëindigd door het overlijden, evenals dat na de ontbinding van het huwelijk het geval is voor stiefkinderen. Met de toevoeging van artikel 19, derde lid, van de Successiewet 1956 wordt bewerkstelligd dat dit ook geldt ingeval de gezamenlijke huishouding reeds op een eerder moment – tegen de wil van de betrokkenen – is geëindigd, mits is voldaan aan de in het voorgestelde artikel 1a, zesde lid, van de Successiewet 1956 opgenomen voorwaarden en de in dat lid bedoelde personen uitsluitend als gevolg van het overlijden van een van hen niet langer als elkaars partner worden aangemerkt.

Verworpen. Voor: PvdD, VVD, PVV en het lid Verdonk

Artikel II

41 (Bashir)

Dit amendement zorgt voor een wettelijke vastlegging van een meldingsplicht voor trusts en vergelijkbare rechtsvormen die onderdeel uitmaken van het afgezonderd particulier vermogen. Bij de overheid komt de plicht te liggen om de daarbij verstrekte gegevens te bewaren in een register. Hiermee wordt zeker gesteld dat de betreffende gegevens worden gevraagd en geregistreerd in een zo vroeg mogelijk stadium. Het feit dat het inbrengen van vermogen niet wordt gezien als belaste handeling, betekent zodoende niet dat er geen registratie plaatsvindt van de bestandsdelen van het afgezonderd particulier vermogen. Het register kan bovendien beleidsinformatie leveren over het afgezonderd particulier vermogen dat in beeld is, waardoor het niet meer noodzakelijk is om te werken met incidentele schattingen. Deze informatie dient op geaggregeerd niveau te worden aangeboden, zodat er geen sprake kan zijn van schending van privacy van individuele belanghebbenden.

Verworpen. Voor: SP en GroenLinks

datum 3 november 2009

blad 16

Artikel XII

42 (Remkes)

De voorgestelde wijziging bewerkstelligt dat bij personen die op 31 december 2009 als partner in de zin van artikel 24, tweede lid, onderdeel b, van de huidige Successiewet 1956 werden aangemerkt en vervolgens ook aan diezelfde voorwaarden onafgebroken blijven voldoen, voor de kwalificatie als partner niet de voorwaarde wordt gesteld dat een wederzijdse zorgverplichting is aangegaan bij een ten overstaan van een notaris verleden akte.

Verworpen. Voor: GroenLinks, D66, PvdD, VVD, PVV en het lid Verdonk

Artikel XII

43 (Remkes)

De voorgestelde wijziging regelt een verlenging van de overgangperiode met een jaar voor personen die samenwonen, maar geen samenlevingscontract hebben gesloten of wel een samenlevingscontract hebben gesloten maar daarin geen zorgplicht hebben opgenomen. Deze personen krijgen nog een jaar extra de tijd om een samenlevingscontract af te sluiten dat aan de nieuwe voorwaarden voldoet, zodat deze samenlevers als partners in de zin van het wetsvoorstel aangemerkt kunnen worden.

Ingetrokken

Artikel I

44 (Remkes)

De voorgestelde wijziging bewerkstelligt dat de in het wetsvoorstel opgenomen bepaling vervalt dat bloedverwanten in de rechte lijn niet elkaars partner kunnen zijn. Het betekent dat een meerderjarig kind en diens ouder elkaars partner kunnen zijn ingeval zij met elkaar samenwonen en aan de overige voorwaarden van het partnerbegrip voldoen.

Verworpen. Voor: PvdD, VVD en het lid Verdonk

Artikel XII

45 (Remkes)

De voorgestelde wijziging bewerkstelligt dat de in het wetsvoorstel opgenomen bepaling dat bloedverwanten in de rechte lijn niet elkaars partner kunnen zijn, pas op 1 januari 2012 in werking treedt. Het betekent dat ook een ouder en een kind die met elkaar samenwonen (en aan de overige voorwaarden voldoen) tot 1 januari 2012 als elkaars partners aangemerkt kunnen worden.

Verworpen. Voor: VVD, SGP en het lid Verdonk

Artikel I

52 (Koser Kaya)

Dit amendement bewerkstelligt dat een alleenstaande zonder kinderen of andere afstammelingen de mogelijkheid krijgt iemand aan te wijzen die erft tegen het partnertarief. Daarnaast wordt het tarief in tariefgroep I verhoogd: voor verkrijgingen tussen € 0 tot € 125 000 gaat het tarief van 10% naar 12% en voor het gedeelte van de verkrijging boven € 125 000 gaat het tarief van 20% naar 22%. Hierdoor is dit amendement budgetneutraal.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en de PvdD

datum 3 november 2009

blad 17

Artikel I

55 (Tang en Cramer)

Dit amendement regelt een korting van € 1000 op de erfbelasting die zonder toepassing van deze korting verschuldigd zou zijn door de verkrijger. De korting is van toepassing indien blijkt (de bewijslast rust dus op de belanghebbende) dat het vermogen (in box 1, 2 en 3) van de verkrijger aan het einde van het jaar van overlijden van de erflater voorafgaande kalenderjaar, tezamen met de waarde van het van de erflater verkregene, lager is dan tweemaal het heffingvrije vermogen voor box 3.

De kosten van dit amendement zijn € 50 miljoen. Dit bedrag komt voornamelijk terecht bij (klein)kinderen die weinig vermogen hebben en een kleine erfenis krijgen. Dekking wordt budgetneutraal gevonden in een aanpassing van de vrijstellingen van (klein)kinderen en derden.

Op deze manier is de effectieve vrijstelling voor kinderen die een kleine erfenis ontvangen, en weinig vermogen hebben, tot € 10 000 hoger dan voor andere verkrijgers. Ongeveer de helft van de verkrijgers die erfbelasting verschuldigd is, komt in aanmerking voor de kortingsregeling.

Ingetrokken

Artikel I

47 → 49 → **61** (Sap)

Voorgesteld wordt de bedragen van de vrijstellingen in de erfbelasting aan te passen in die zin dat het bedrag van de vrijstelling verminderd wordt met het bedrag van het vermogen dat in de inkomstenbelasting in box 3 in aanmerking wordt genomen als rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001. Uitgegaan wordt van de rendementsgrondslag in het jaar voorafgaand aan het overlijden van de erflater. Verkrijgers met een rendementsgrondslag van ten minste het in artikel 32, eerste lid, onder 4°, letter a tot en met d, van de Successiewet 1956 vermelde bedrag van de vrijstelling erfbelasting worden voor het volledige bedrag van de verkrijging belast. Het bedrag van de vrijstelling kan niet tot een negatief bedrag leiden; het bedrag van de vrijstelling wordt op grond van de voorgestelde wettekst niet verder verminderd dan tot nihil. Met de opbrengst van de vermindering van de vrijstellingen met de rendementsgrondslag worden de bedragen van de vrijstellingen voor alle andere verkrijgers dan partners – vóór toepassing van de hiervoor bedoelde vermindering – verhoogd naar € 25 000.

Vervallen

Artikel I

27 → **62** (Bashir)

Dit amendement handhaaft het vrijstellingspercentage van 75% dat in de huidige wet geldt voor het ondernemingsvermogen dat verkregen wordt in het kader van een bedrijfsopvolging; de in het wetsvoorstel opgenomen verhoging tot 90% komt hiermee derhalve te vervallen.

Kern van het amendement blijft dat de schenkof erfbelasting vanwege het belang van de onbelemmerde voortzetting van economische bedrijvigheid, geen bedreiging mag vormen voor reële bedrijfsoverdrachten. Om deze bedrijfsopvolgingsfaciliteit doelgericht in te

datum 3 november 2009

blad 18

zetten wordt voor de vrijstelling tevens een maximum van € 5 miljoen ingevoerd, zodat de continuïteit van kleine (familie)bedrijven niet in gevaar komt.

Dit amendement levert 45 miljoen op. 27 miljoen van dit bedrag wordt gebruikt om de vrijstellingen van kinderen en kleinkinderen te verhogen naar € 22 500. De overgebleven 18 miljoen bewerkstelligt de dekking van de amendementen 63, 64, 65.

Vervallen

Artikel I

63 (Bashir)

De maatregel zorgt ervoor dat in artikel 19 van de Successiewet 1956 «stief»kinderen van samenwonende partners op dezelfde wijze worden behandeld als stiefkinderen van gehuwden. In het in dit amendement voorgestelde onderdeel b van het eerste lid van dit artikel wordt in dat kader een bepaling opgenomen die dezelfde strekking heeft als artikel 1.2, vijfde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001. In die bepaling wordt voor de bepaling van aanverwantschap de kwalificatie als partner gelijkgesteld met het huwelijk. Dit heeft tot gevolg dat kinderen van samenwonende partners worden aangemerkt als kind van de partner aan wie zij niet verwant zijn. Met de in dit amendement voorgestelde wijziging van artikel 19, eerste lid, onderdeel a, van de Successiewet 1956 wordt bereikt dat de kinderen van de ene ongehuwde partner aanverwant blijven aan de andere partner ingeval de gezamenlijke huishouding is beëindigd door het overlijden, evenals dat na de ontbinding van het huwelijk het geval is voor stiefkinderen. Met de toevoeging van artikel 19, derde lid, van de Successiewet 1956 wordt bewerkstelligd dat dit ook geldt ingeval de gezamenlijke huishouding reeds op een eerder moment – tegen de wil van de betrokkenen – is geëindigd, mits is voldaan aan de in het voorgestelde artikel 1a, zesde lid, van de Successiewet 1956 opgenomen voorwaarden en de in dat lid bedoelde personen uitsluitend als gevolg van het overlijden van een van hen niet langer als elkaars partner worden aangemerkt. De kosten van dit amendement bedragen 10 miljoen euro. In dekking wordt voorzien in het amendement ingediend onder nummer 62.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en de PvdD

Artikel I

64 (Bashir)

Op grond van de voorgestelde wijziging wordt de belastingheffing in de opgaande lijn gematigd, door ouders wel in tariefgroep 2 te laten vallen, maar een vrijstelling van € 45 000,- te verlenen. Dit ligt dicht in de buurt van de huidige vrijstelling die ouders genieten. De kosten van dit amendement bedragen 7 miljoen euro. Voor de dekking wordt verwezen naar het gewijzigde amendement ingediend onder nr. 62.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66 en de PvdD

Artikel I

65 (Bashir)

Op grond van de voorgestelde wijziging van artikel 32, eerste lid, onder 4°, van de Successiewet 1956 komen zieke of gehandicapte kinderen die grotendeels op kosten van de overledene werden onderhouden in aanmerking voor een specifieke vrijstelling van € 57 000 in plaats van de voor andere kinderen geldende vrijstelling van € 19 000. De kosten

datum 3 november 2009

blad 19

van dit amendement bedragen 1 miljoen euro. In dekking wordt voorzien in het amendement ingediend onder nummer 62.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, D66, PvdD en de SGP

Artikel II

67 (Koser Kaya)

Voorgesteld wordt om de vermogensbestanddelen van een afgezonderd particulier vermogen (APV) na het overlijden van de inbrengers niet bij zijn erfgenamen te belasten maar bij de begunstigden van het APV. In de wet wordt nu in eerste instantie gekeken naar de erfgenamen en pas in tweede instantie naar de begunstigde van de APV. De ondergetekende wil dit omdraaien, dus dat er eerst wordt gekeken naar de begunstigde en pas als daar onduidelijkheden over bestaan (of als deze er niet is) naar de erfgenamen.

Verworpen. Voor: D66, PvdD en de PVV

Artikel I

31 → **77** (Remkes)

Dit amendement wordt gewijzigd in verband met een wetstechnische aanpassing. Voorgesteld wordt om de voorwaardelijke vrijstelling voor ondernemingsvermogen verkregen in het kader van een bedrijfsopvolging te verhogen van 90 percent naar 100 percent. Artikel 35b, eerste lid wordt in die zin gewijzigd. De overige voorgestelde wijzigingen houden verband met het daardoor vervallen van de mogelijkheid tot uitstel van betaling voor de erf- en schenkbelasting over 10% van de waarde van het ondernemingsvermogen.

Budgettaire effecten zijn geraamd op 20 miljoen euro structureel.

Vervallen

Artikel I

39 → **78** (Remkes)

Dit amendement wordt gewijzigd in verband met een wetstechnische aanpassing. Op grond van de voorgestelde wijziging wordt voor kinderen en kleinkinderen een extra eenmalige vrijstelling opgenomen ten bedrage van € 50.000. Voor de toepassing van deze extra eenmalige vrijstelling gelden twee voorwaarden. Ten eerste dient op die vrijstelling in de aangifte beroep te worden gedaan. Ten tweede dient de schenking te worden gebruikt voor de aanschaf van de eigen woning van het kind of het kleinkind. Voor de vrijstelling geldt geen beperking betreffende de leeftijd van het kind, respectievelijk kleinkind. De éénmalige vrijstelling voor de aanschaf van de eigen woning kan worden toegepast naast de vrijstellingen genoemd in artikel 33, eerste lid, onder 5° en onder 7°, van de Successiewet 1956.

De voorgestelde wijziging van artikel 35a van de Successiewet 1956 zorgt ervoor dat het bedrag van de extra vrijstelling voor de aanschaf van een eigen woning in verband met de inflatie wordt gecorrigeerd.

Vervallen

datum 3 november 2009

blad 20

Moties

69 (Omtzigt c.s.) over een register voor toegelaten instellingen

Ingetrokken

70 → **85** (Cramer) over een goedkoop alternatief voor registratie van familiesamenwoners

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, PvdD, ChristenUnie, SGP, CDA en de PVV

71 (Cramer) over onderzoek naar een voorwaardelijke vrijstelling van de bedrijfsopvolgingsregeling

Ingetrokken

72 (Tang en Omtzigt) over een goedkope manier om een partnerschap aan te gaan

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, ChristenUnie, CDA, PVV en het lid Verdonk

73 (Tang) over onmiddellijke werking van een samenlevingscontract

Ingetrokken

74 (Koser Kaya c.s.) over betrekken van de positie van alleenstaanden in het onderzoek van de belastingcommissie

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, PvdD, VVD, CDA, PVV en het lid Verdonk